

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovcu, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo „Mira“
v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Glasiló koroških Slovencev

Leto XXVI.

V Ljubljani, 20. julija 1907.

Štev. 31.

Današnja številka obsega 4 strani.

Narodna šola v Št. Jakobu v Rožu.

Nepozabljiv dan je bila nedelja, dne 14. t. m., za celo slovensko Koroško, tembolj pa še za narodni Št. Jakob v Rožu. Takega dneva dosedaj še ni doživel slovenski Rož, tako sijajno se še ni manifestirala slovenska misel na Koroškem, kakor ta dan. In kako tudi ne, saj se je ta dan položil temeljni kamen onemu zavodu, ki je porok za to, da bo naša slovenska zemlja ostala naša, da bo našemu rodu in jeziku zagotovljen obstoj ravno našemu rodu in jeziku zagotovljen obstoj ravno tamkaj, kjer so mu nastavili naši nasprotniki sekuro prav na korenine. Germaniziral naj bi se naš Rož, in cela gornja Koroška bi bila v kratkem času v rokah naših zagrizenih sovražnikov. Toliko smo že pisali o pomenu narodne šole v Št. Jakobu v Rožu, da nam danes ni treba iznova poudarjati istega, saj je pomen te šole najboljše označila nedeljska slavnost, na kateri je slovensko ljudstvo pokazalo s svojo navdušenostjo, kako mu je k srcu prirastla bodoča narodna šola, kako živo že želi, da bi se kmalu odprli njeni prostori slovenski ukaželjni mladini. To navdušenje, ta živa želja in ona brezprimerna požrtvovalnost, s katero je slovenski narod na Koroškem zbiral prispevke za ta zavod, nam je najboljši dokaz, kolikega pomena, kolike važnosti smatra narod sam narodno šolo, in kako živo čuti njeno potrebo. Zato naj preidemo takoj k slavnosti sami.

Že v soboto so začeli prihajati prijatelji koroških Slovencev z one strani Karavank, da je bil Št. Jakob že na predvečer slavnosti nenavadno obljuden. S stolpa župne cerkve sv. Jakoba je pozdravljala prišlece mogočna trobojnica, večina slovenskih hiš v Št. Jakobu je tudi že nadelala slovesno lice. Stavbišče narodne šole v Št. Petru in hiše v bližini so bile okrašene s slovenskimi zastavami. Z griča onstran stavbišča pa je odmevalo pokanje topičev, naznanjajoč, da je praznujejo koroški Slovenci prihodnji dan svoj narodni praznik.

Stavbišče narodne šole leži ob cesti iz Št. Jakoba v Rožek kakih pet minut iz Št. Jakoba, trdo ob vasi Št. Peter, par metrov vzvišeno nad cesto. Lepšega prostora bi se ne bilo moglo izbrati. Na eni strani vrhovi Karavank, na drugi mični holmi onstran Drave, proti vzhodu pa celi Rož tja doli do Obirja. Šola bo obrnjena z licem na cesto ter bo, kakor kaže načrt res pravi kras po naravnih lepota tako bogate šentjakobske okolice. Stavba bo dvonastropna ter urejena kot štirirazrednica z eno paralelko, kateri je priključen internat.

V nedeljo zjutraj se je zgrnila velikanska množica domačega slovenskega ljudstva v Št. Jakob, z vlaki državne železnice pa so začeli prihajati vnanji slovenski gostje. S celovškim brzovlakom so prispeli prvi zastopniki spodnjih slovenskih krajev, katerim je sledilo z osebnim vlakom veliko število spodnjih Rožanov, delavski društvi iz Podljubelja in Podsinjevasi, pevsko društvo „Drava“ iz Glinj, z njimi množica borovskih, glinjskih in selskih rodoljubov ter udeležniki iz Celovca in Podjunske doline. Beljaški vlak je pripeljal 11 Zilank v narodni noši in lepo število vrlih Zilanov. Po preteku ene ure je dospel jeseniški vlak, s katerim so se pripeljali Kranjci in Primorci, med njimi čitalniški pevski zbor iz Kranja in pevci goriškega pevskega in glasbenega društva. Posebno častno je bil zastopnik Kranj, nad 100 udeležnikov, potem Ljubljana, Radoljica, Bled, sploh cela Gorenjska. Goričanov je prispelo okrog 40. Blejci so prišli v narodni noši. Ravno pred prihodom jeseniškega

vlaka je poskusila nemškutarija motiti slavnostno razpoloženje s svojim izzivanjem, obesivši na drevo onstran kolodvora frankfurtarico. Silna ogorčenost se je polastila slovenskega občinstva, ki se je polegla šele, ko se je na ukaz g. župana Kobentarja odstranila izzivajoča vsenemška cunj. Pozneje so jo pokopali tja, kamor spada, v gnojnico. Obenem skoraj z onimi, ki so prispeli z vlakom, je prišlo tudi kakih 30 planincev, ki so prenočili na Golici in so se potem priključili velikanskemu sprevodu, ki se je pomikal s kolodvora proti Št. Jakobu. Ob urodu v vas se je spredov uredil ter z zastavo na čelu odkorakal na stavbišče narodne šole. Bilo je že skoraj 11.

Ob 10. se je začela v Št. Petru slovesna sv. maša, katero je daroval ob asistenci domače duhovščine mil. g. prošt. tinjski Gregor Einspieler. Po maši se je izvršilo blagoslovljenje temeljnega kamena. Z godbo na čelu je prikorakala na stavbišče slovenska požarna bramba šentjakobska, kateri je sledila v sprevodu duhovščina v slovesnih cerkvenih oblačilih in potem vsa množica ljudstva. Navzočih je bilo gotovo nad 3000 ljudi. Eno stran stavbišča so zavzeli udeležnice in udeležniki v narodnih nošah, rožanski, zilski in gorenjski, vsenaokrog pa drugo občinstvo. Pogled na to množico je bil res lep, in upamo, da bomo v kratkem dobili kako sliko tega prizora, saj se je fotografiralo od vseh strani.

V tem stopi na oder tisti, kateri si je postavil kot življensko nalego, da vstane v Št. Jakobu narodna šola, vrli domači župnik g. Matelj Ražun. Kdor ve, koliko truda, koliko težav, koliko sitnosti je moral prestati g. Ražun, predno je videl zagotovljen obstoj narodni šoli, se pač ne bo čudil, ako so solze srčne radosti zaigrale v očeh njegovih, ko je stopil pred množico, da jo pozdravi. In tisoče broječa množica je čutila isto z g. govornikom, kajti odobravanje, ki je sledilo njegovim besedam, je bilo pač dokaz, da množica pozdravlja v g. Ražunu dušo slovenskega življenja v Rožu, tistega moža, ki bi dal vse, vse, svojo srčno kri, da osreči svoj narod. Ta prizor je bil gotovo pravo zadoščenje za neumorno požrtvovalnost, s katero je g. Ražun delal dosedaj v blagor slovenskega naroda, kajti prepričani smo, da se še ni nikomur s tako odkritosrčnostjo klicalo živio, kakor njemu, ko je dogovoril, Bog ga živi!

Po pozdravu sta zapeli društvi „Rožica“ in „Drava“ „Molitev za slovenski rod“, nakar je g. prošt Gregor Einspieler v svojem cerkvenem govoru označil pomen šole v versko-vzgojevalnem pogledu. Dobra šola vzgaja dobro ljudstvo, slaba šola slabo. Bodoča narodna šola ima vse predpogoje za to, da bo vzgojevala slovensko ljudstvo v najboljšem duhu, verskonrodnem, da bo ostalo verno in zvesto svoji materi Sloveniji. Bog, ki je dal, da je delo dosedaj tako lepo napredovalo, daj tudi svoj blagoslov, da doseže svoj popolni uspeh. Po govoru je g. prošt blagoslovil temeljni kamen, in značilne so besede, katere je izgovoril, ko se je položil ta temeljni kamen: „Bodi to v spomin, kako se je godilo Slovincem v 20. stoletju!“ V kamen se je vložila listina s sledečim besedilom: „S prostovoljnimi darovi slovenskega ljudstva in s podporo družbe sv. Mohorja v Celovcu (predsednik mil. g. stolni kanonik in knezoškofijski kancelar Janez Vidovic) kakor tudi družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je bilo mogoče začeti zgradbo „Narodne šole“ l. 1907, ko je bil župnik v Št. Jakobu Matej Ražun in župan Franc Kobentar. Temeljni kamen je dne 14. julija 1907 slovesno blagoslovil inf. prošt. tinjski, mil. gospod Gregor Einspieler. Stroški stavbe so proračunjeni na okroglih 100000 kron.“ — Moški zbor kranj-

ske čitalnice je nato zapel Jenkovo „Molitev“, nakar je stopil na oder edini slovenski državni in deželni poslanec koroški g. Franc GrafenaUER, burno, naravnost viharno pozdravljen. Govoril je o pomenu šole v narodnem oziru. Naši nasprotniki nas hočejo ubiti, zato so ustvarili poseben šolski sistem, po katerem naj bi slovenska mladina kar trumoma izginjala v žrelu vsenemškega „lintverna“. Slovensko ljudstvo plačuje ogromen denar za šolo, a izobrazbe iz te šole ne dobiva nikakoršne, ker se mu daje na podlagi tujega jezika. Naši nasprotniki se gostijo ob bogato obloženih mizah, nam pa ne privoščijo niti drobtinic, dasiravno jim mi plačujemo njihove bogate gostije. Marsikaj bi bilo že lahko drugače, ali Slovenci smo premehak, prepohleven narod, ki je vedno le prosil, a dobil nič, kajti nobeden nasprotnik ni tak, da bi prostovoljno kaj dal svojemu nasprotniku. Ne prositi, zahtevati moramo svoje pravice, in dobili jih bomo. Spoštujemo sami sebe, zavedajmo se svojih narodnih pravic, in ne bomo več podlaga tujčevi peti. Odpravimo izmed sebe izdajniški plevel, bodimo trdni, značajni Slovenci. Da pa dosežemo ta namen, nam je treba sredstev in tako sredstvo je šola, izobrazba na podlagi materinega jezika, kajti vsaka drugačna je nemogoča, brezuspešna. Na podlagi slovenskega jezika vzgojena naša mladina nam je najboljša poroštvo za bodočnost. Burno odobravanje je sledilo besedam govornikov in se je šele poleglo, ko je oduševljena množica zapela „Hej Slovani“.

Nato je občinstvo z godbo ter društvi z zastavami na čelu v impozantnem sprevodu odkorakalo v Št. Jakob, kjer je bilo v Narodnem domu in drugih gostilnah pripravljen obed. Dasiravno je bilo število udeležnikov tako veliko, vendar je bilo vse zadovoljno s postrežbo povsod. Res je, da take točnosti, kakor v kakem modernem hotelu, ni bilo, ali ob taki udeležbi zahtevati velikomestne udobnosti, bi se reklo iskati svojo lastno blamažo. Po obedu so si gostje ogledali okolico.

Ob pol 4. popoldne je začel napovedani koncert, pri katerem je poleg v programu napovedanih društev kranjske čitalnice, „Drave“ in „Rožice“ sodeloval tudi moški zbor goriškega pevskega in glasbenega društva. Gornji prostori „Narodnega doma“, kjer se je vršil koncert, so bili nabito polni. Izmed pevskih točk so najbolj ugajale narodne pesmi, ki jih je pel zbor kranjske čitalnice pod vodstvom g. Rusa. Sploh moramo izreči kranjskim pevcem in njihovem pevovodji vse svoje priznanje, kajti petje tega zbora, moškega ali mešanega, je bilo res vredno vse hvale. Goriško pevsko društvo je poslalo svoje najboljše pevce in je bilo petje tudi tako. Domača pevka zbor „Drava“ in „Rožica“ zaslužita vso pohvalo in to tembolj, ker so pevci tako daleč vsaksebi, da je težko imeti redne vaje. Čast pevcem in zborovodji g. Bernotu. Za koncert je bila vstopnina 1 K in je soditi po veliki udeležbi, dosegel tudi jako lep gmotni uspeh.

Že med koncertom, posebno pa po koncertu se je razvila na dvorišču „Narodnega doma“ in po drugih slovenskih gostilnah nad vse vesela prosta zbava, h kateri je največ pripomogel izborni goriški pevski zbor, ki je neutrudljivo prepeval umetne in narodne pesmi. Vmes pa so nastopali razni govorniki, med njimi prvi dr. Müller, odvetnik v Celovcu, ki je pozdravljaj slovenske pevce. Potem je govoril g. Gombač iz Ljubljane, za njim pa domači župnik Ražun, katerega so pevci po dokončanem govoru dvignili na rame. Govoril je tudi goriški državni poslanec Štrukelj, potem jurist Ravnik in provizor Smodej. Vse govore je ljudstvo navdušeno odobravalo, posebno pa govor g. Ražuna, kateri se je vnanjim gostom

Naročajte edini koroški slovenski list „Mir“!

tako priljubil, da bi nam ga bili najrajši odnesli tja onstran Karavank. Obžalujemo le, da se ni nobeden izmed govornikov spomnil tudi zvestega sodelovalca Ražunovega na narodnem polju, vrlega župana šentjakobskega, g. Franceta Kobentarja, ki si je stekel največje zasluge za ustanovitev narodne šole. Ali nič ne de, saj delo samo hvali človeka, in mi vemo, da bi brez Kobentarjevega sodelovanja težko bila kedaj prilika polagati temeljni kamen narodni šoli v Št. Jakobu. Dekleta v narodni noši so prodajale srečke za šaljivo loterijo, katera je pod vodstvom narodnega dijaštva donesla lep dobiček narodni šoli. Občinstvo se je zabavalo kar najprijetneje in splošno se je obžalovalo, da je tako kmalu napočil čas odhoda. Večina kranjskih in primorskih udeležencev je odrinila okrog pol osmih, dočim so Celovčani in drugi iz spodnjih krajev odšli z brzovlakom ali pa pozneje z osebnim ob 10. Posebno pri odhodu jeseniškega vlaka in celovškega je postaja Področica, katero hočejo tuji privandraci tako radi imeti za „nemško“, kazala tako odločno slovensko lice, da so se oni maloštevilni nemčurski rogovileži, ki sicer tako radi kriče, poskrili kakor miši po luknjah. Drugega nisi slišal nego živio in nazdar klice, in iz odhajajočih vlakov navdušeno „Hej Slovani“. Tako se je završila ta velepomembna slavnost.

Nemčurji niso delali nikakih sitnosti. Orožništvo je posredovalo le v enem slučaju, ki pa je bil brez pomena; odvedli so enega ali dva nemška razgrajča. Na poti proti kolodvoru je priletelo na slovenske goste parkrat po par kamenov, toda poškodovan ni bil nihče. Videlo se je, da jih je bilo strah. Dopoldne po prihodu jeseniškega vlaka je par zanikarnih babnic pokušalo izzivati slovensko občinstvo, a ko se jim je jezik pošteno zavezal so molčale. „Masala“ se je celo — Schusterca, najbrž ker je mislila, da bodo slovenski gostje kar trumoma napolnili njene nemčurske prostore, ali zmotila se je, kajti slovensko občinstvo se je ogibalo njene gostilne kakor strupene kače, kajti znano mu je bilo, da je iz nje letelo še pred kratkim kamenje na Slovence. Le par takih, ki niso vedeli zato, se je vsedlo tjakaj, a ko se jim je pojasnilo, so takoj odšli. Za Mačkovo gostilno je bil to prečjen — maček, in prepričani smo, da je bila Schusterca jeze zelena, ko je videla, da bo ostal slovenski denar v slovenskem žepu. In tako je prav, čemu pa kriči vedno: „die bindišen mog in nit in majnem bircaus.“ Prav je tako!

G. župniku Ražunu so dospele sledeče brzojavke.

Celje. Narodna trdnjava naj ostane nepremagljiva na veke. Slava Vam in požrtvovalnim graditeljem.
Ravnatelj Franjo Jošt.

Gradec. Novi trdnjavi, katere temelj se stavi danes v slovenskem Rožu, kliče: Krepko stoj!
Akademično tehnično društvo Triglav.

Kranjska gora. Bodi srčno pozdravljena nova narodna šola, ki naj donša mnogo krepkih slovenskih sinov starodavnemu slovenskemu Korotanu. Slava slaviteljem!
Županstvo Kranjska gora.

Mozirje. Dan napočil je rešilni v blesku zmage. Slava tebi slovenski Korotani!
Marija, Ana.

Mozirje. V duhu z Vami obhajamo narodni praznik, pozdravljamo sosedne brate.
Narodna čitalnica.
Pevce, predsednik.

Pliberk. Temelj nove narodne šole bodi temelj novemu narodnemu življenju v Rožu. Slava zborovalcem!
Pliberško slovensko omizje.

Podnart. Žal, da se ne moremo z Vami radovati, ker je bil naš izlet že prej projektiran. Čestitamo Vam! Bodite uverjeni, da smo v duhu z Vami!
Slovensko trgovsko društvo „Merkur“.

Prevalje. Trdnjava slovenska brani naš rod, vzgajaj nam junake sovragu v pogin!
Delavsko društvo prevaljsko.

Šoštanj. Ob blagoslovljenju temelja zadoni naj: v blagor naroda procvitaj vekomaj!
Šoštanjski narodnjaki.

Tolmin. Pozdrav novi trdnjavi za prosveto in narod!
Podpis nerazumljiv: (Hrala Volce).

Tolmin. Naprej po začrtani poti, kliče
Bralno društvo Tolmin.

Tolmin. Bodi nova šola pospešiteljica omike in napredka Korotanu.
Pevski zbor.

Tržič. Bodi v spodbudo in branik koroškega slovenstva!
Bralno društvo in Sokol.

Velikovec. Radujoči se začetka zidanja druge koroške narodne šole, želimo mnogo dobrotnikov in obilo sreče!
Župnik Treiber, šolske sestre.

Koroške novice.

Za velikovško „Narodno šolo“ Ciril-Metodove družbe so darovali: Slavni župni urad v Črnečah nam je poslal naslednje darove Mohorjanov: Gašper Mešjak 1 K, Jožef Cehner 20 vinarjev, drugi Mohorjani vkup 1 K. — Mohorjani iz Otoka na Vrbskem jezeru 2 K. — Župnik Jož. Kučka v Kazazah 5 K 50 vin. — Simon Greiner, župnik v Št. Jakobu ob cesti, na račun obljubljenega stotaka 20 K. — Andrej Oražem, valjni mlinar v Guštanju, 4 K. — Na prijateljskem sestanku dne 7. svečana t. l. v Velikovcu zbrani duhovni podoljubi 17 K. — Janez Flašberger, kmet v Veliki vasi pri Šmohorju 1 K. — Hranilnica in posojilnica v Glinjah od čistega dobička preteklega leta 30 K. — Hranilnica in posojilnica v St. Lenartu pri sedmih studencih vsled sklepa občnega zbora od čistega dobička preteklega leta 50 K. — Matija Prajnik v Dobri vasi 5 K. — Duhovniki velikovške dekanije dne 11. t. m. zbrani na pastoralni konferenci v Velikovcu, 24 K. — Vkup 160 K 70 vin. — Lepa hvala! Živeli nasledniki!

„Deseti brat.“ V nedeljo, dne 4. avgusta, priredi celovško delavsko društvo veliko narodno igro v petih dejanjih s petjem „Deseti brat“, katero je po enako imenovanem Jurčičevem romanu spisal Fran Govekar. Delavsko društvo je svoj čas priredilo „Divjega lovca“, in vsi udeležniki so priznavali, da se je ta igra uprizorila kar najbolje. Pričakovati je torej, da uspe tudi „Deseti brat“. Igra ima pet dejanj, med temi tretje z dvema izpremembama, ter nastopi v njej čez 30 oseb. Nadejamo se torej, da bo slovensko občinstvo iz mesta in dežele napolnilo prostore rokodelskega doma do zadnjega kotička, saj je prvokrat, da se uprizori „Deseti brat“ na Koroškem. Natančneje poročamo prihodnjic.

Zanimiva obravnava se je vršila prošli petek pred okrajnim sodiščem v Dobrlivasi. G. dr. Janko Brejc, odvetnik v Celovcu, je tožil radi žaljenja časti onega zloglasnega dr. Krassnigga iz Železne Kaplje, ki je dne 5. majnika vodil v zvezi s Koroščevim Pepčkom nemčursko bando na zborovanjih v Železni Kaplji in Žitarivasi. Dr. Krassnigg je žalil dr. Brejca z raznimi psovkami kakor „Feigling“ itd. Obenem je pa tožil tudi dr. Krassnigg dr. Brejca in še nekaj slovenskih kmetov; dr. Brejca, češ, da ga je smatral za „štrasenraubarja“, ker mu je v silobranu nastavlil revolver. Obravnava se je vlekla strašno dolgo, a končno je dr. Krassnigg po posredovanju sodnika in dr. Brejčevega zastopnika dr. Müllerja, odvetnika v Celovcu, pristal poravnano in sicer pod sledečimi pogoji: tožnika umakneta svoji tožbi, dr. Krassnigg prekliče pred navzočimi pričami žalitve ter obžaluje, da jih je storil, plača 100 kron za slovenski kulturni namen, katerega določi g. dr. Müller in tudi vse stroške. Dr. Krassnigg, katerega ves nastop kaže skrajno zagrizenost in značaj rabiatnega nemškega burša, je torej že vzlic poravnavi prav občutno prizadet. Zahvaliti se ima edino spravljivosti dr. Brejca, da ni šel za kak teden v luknjo, katero je s svojo surovostjo tudi pošteno zaslužil.

Izgredi v Železni Kaplji in Žitarivasi so bili predmet obravnave, ki se je vršila prošli teden pri c. kr. sodišču v Dobrlivasi. Tožilo je c. kr. državno pravdnštvo in obtožencev je poleg dr. Krassnigga in Košičevega Pepčka še 27, med njimi trije učitelji in oba Seifrizova sinova. Obravnava še ni končana in se je preložila, da se zaslišijo nove priče in obtoženci, kateri ta dan niso prišli k obravnavi. Za danes torej ne bomo poročali o obravnavi sami, pač pa hočemo povdariti nekaj, kar kaže našo justično upravo v najslabši luči, ako že naravnost ne rečemo v — škandalozni. Kot zastopnik državnega pravdnštva funkcionira pri tej obravnavi — dobrolski nadučitelj Dreo, ki je sam zagrizen nasprotnik Slovencev, pristaš nemške nacionalne stranke, pristaš onega Seifrizova, katerega sinova sta obtožena, za katerega je sam agitiral z vsemi silami, ki je gotovo vseskozi odobral počenjanje dr. Krassnigga in drugih na shodih v Železni Kaplji in Žitarivasi, Obtoženi so tudi trije njegovi kolegi učitelji. In tak človek, tak strankar bodi javni tožitelj v tako izključno politični pravdi, kakor ravno ta! To je škandal, kakoršen je mogoč samo na Koroškem. Z vso odločnostjo zahtevamo, da pošlje c. kr. državno pravdnštvo k nadaljnim obravnavam v tej zadevi kot svojega zastopnika c. kr. uradnika, od katerega moremo pričakovati, da bo storil svojo dolžnost. Dreo je že pri zaslišanju obdolžencev pokazal vso svojo nemško nacionalno pristranost, kajti polagal jim je odgovore naravnost na jezik, ko jih je sodnik izpraševal, zakaj so šli na shode. „Kaj ne poslušate šli? tako je vsakemu rekel — zastopnik državnega pravdnika, ako obtoženec ni

znal hitro odgovoriti. Zahtevamo torej, da c. kr. državno pravdnštvo stori svojo dolžnost v tej zadevi, sicer mu smemo z vso upravičenostjo očitati, da ne zna varovati nedotakljivost postave, da jo samo krši s svojo politično pristranostjo. Ako pošilja svoje uradnike k popolnoma privatnim obravnavam, naj pač stori to tudi takrat, kadar se gre za strogo politične stvari. Sicer pa priporočamo celo zadevo državnim poslancem.

Košičev Pepček v škripcih. Smili se nam že ta ubogi Košičev Pepček, kajti v take stiske je zabredel, da je res joj! V petek bi bil moral v Dobrovas k sodnijski obravnavi zaradi lumparij v Železni Kaplji in Žitarivasi, pa je prosil, da naj se obravnava preloži, ker ima isti dan obravnavo v Celoveu vsled napada na Dravca. V Celovcu pa je prosil ravnatoko za preložitev, češ da ima še drugje obravnavo isti dan. Ubogi Pepček je torej imel eden dan na treh krajih sodnijske obravnave. Kaj takega se ne zgodi kmalu navadnemu zemljanu, biti mora že kaj — boljsega, kar se tiče lumparij in falotstva. V Dobrovasi zaradi razbijanja shodov, v Celovcu zaradi nameravanega poboja, kje drugje pa zopet še nekaj, to je že lep rekord. Mi pač ostanemo pri tem, kar smo že rekli: ko enkrat odsedi kazni, ki jih bo dobil, potem le na varno ž njim, da ne bo zopet ob prvi priliki pobil koga. Prisilna delavnica bi bila pač najpripravnejša zanj, in ljudstvo v Rožu, moški in ženske, bi se res oddahnilo, ko bi izvedelo, da je varno pred njim.

Frankfurtarice pri cesarjevem obisku v Celovcu. V sobotnih „Freie Stimmen“ se nekdo pridruša v dolgem članku, češ, da ni dal mestni magistrat ob priliki zborovanja železniških zastopnikov izvesti frankfurtaric, temveč samo deželne in avstrijske zastave. Pošteno je zato magistrat okrtal. Obenem pa pozivlja pisec meščanstvo, da za časa cesarjevega obiska v Celovcu izvesi le frankfurtarice. Nas sicer nič ne briga, če izvesijo Celovčani magari culukafrske zastave, pač pa smo radovedni, kaj poreče vlada k frankfurtarskim cunjam, in kak vtis bo naredilo mesto na cesarja, o katerem je znano, da ne trpi frankfurtaric.

Osebna vest. Odvetniški kandidat gosp. dr. Josip Oblak, tajnik in blagajnik koroške podružnice slovenskega planinskega društva, je vstopil v pisarno slovenskega odvetnika gosp. dr. Ferd. Müllerja v Celovcu.

Za ljudske knjižnice na Koroškem so nadalje darovali: g. Josip Hafner, mag. oficijal v Ljubljani, 3 zvezke krasno vezanih „Poezij Sim. Gregorčiča“; gg. Ramovž in Majaron, dijaka v Borovnici na Notranjskem, sledeče knjige: Jos. Kostanjevec „Iz knjige življenja“, „E. Gangl — Slava Prešernu“, „Prevodi iz svetovne književnosti“ I. in II. zvezek, VIII. zvezek „Knezove knjižnice“ in XVIII. zvezek „Zabavne knjižnice.“ Pristrčna hvala! Prispevki v denarju in knjigah, primernih za ljudske knjižnice, blagovolijo naj se poslati na naslov: iur. Rafko Petrič na Lešah, p. Prevalje, Koroško.

Za slov. akad. ferijalno društvo „Gorotan“:

iur. R. Petrič,

tč. predsednik.

Slovensko akademično ferijalno društvo „Gorotan“ priredi v nedelo, dne 21. julija, dopoldne ob 10. uri v Kramarjevi gostilni v Šmarjetih v Rožu svoj letni občni zbor z običajnim sporedom. Prijatelji akademične mladine dobrodošli. Popoldne ob treh pa se vrši že naznanjena veselica. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Rožek. V torek, dne 23. t. m. se bode na Humu pri Rožeku gosp. dr. Ivan Arnejc, c. kr. gimn. suplent v Ljubnem poročil z gospodično Irmico Prettenhoferjevo iz Gradca. Čestitamo! Poročal bo menda g. župnik Valentin Limpl iz Čajnc.

Kamen. Tukaj pri nas se snuje požarna bramba, ki je potrebna in na mestu. Pa način, kako se ustanavlja in zakaj se pravzaprav snuje, je vsega obsojanja vreden. Da se izvežbajo domači fantje, so prišli gasilci iz Tinj komandirat. Pa kako znajo komandirat, hočem povedati samo en komando: „Auf mei komand, zad glih stopite!“ Pa še ni dosti; da pozabijo to, kar so se naučili, gredo žejo gasit k freibiru, ki ga je dosti in prizanašajo mu tudi ne. Vse to bi še ne bilo kaj posebnega, pa drugo: Ustanavlja se požarna bramba, da najde pri njej sūdmarkina podružnica svoje zavetišče, ker drugače bi tako zaspala. Da pa fantje, ki so na naši strani, niso zapazili tega! Ali boste tudi vi pomagali same sebe zatreti s tem judeževim denarjem.

Dobrlavas. Ker je prezanimivo, kako se pri naši občini ravna, in kdo je prav za prav pri nas postava, vam hočem poročati. Bilo je takole: Dobrolski fantje so vpili po noči mimo Grassel-nove hiše, da g. doktor ni mogel spati. Ker so slučajno malo prej šli fantje iz druge vasi domov, je eden izmed tistih takoj te doktorju napovedal, da bi se mu prikupil, kot pač le ta zna. Ker tem fantom ne morejo dokazati, da so kalili nočni mir, je prišla druga postava v veljavo, namreč ona, da se slovenski fantje obsodijo, če dobroljski mogočnej zahteva. Da je temu tako, ni treba navajati dejstva, ampak samo županove besede, ki je rekel, da mora kaznovati one fante, „ker je Grassl naznanil.“ Kaj ne, čudne stvari se uganjajo, in naš slavni župan kot naj-pohlevnejša ovca dobrolskih nemškutarjev v celi občini jim je zvesti pomagač, kadar se gre zoper zavedne Slovence. Če cele komedije ne bo kmalu konec, vam seveda poročam celo zgodbo, da svet izve, kaj se pri nas godi.

Velikovec. Prekrasen je bil letos predvečer godu sv. Cirila in Metoda, radi tega so se jako številni kresi prav lepo videli. Posebno se je odlikovala Podjunska dolina, vsi gorski vršaci so imeli kresove, pa tudi naša Velikovška dolina je pokazala svojo narodno zavednost. Vrli Št. Rupertčanje so zakurili štiri kresove, največji je, kakor vsako leto plamtel v Mrzlivodi, ostali so goreli v Orličivasi, nad Kohlhofom in nad Kustrum na Vinogradih. V Mrzlivodi in v Orličivasi so tudi s topiči streljali v pozno noč. Zelo sijajno je pokazala naša severna meja narodno lice, zakaj na Šmartinsko-Trušenski gori je gorelo celo sedem kresov. Vse skupaj smo opazili naokrog trideset kresov. Bog živi naše vrle slovenske kmete! Naša „Narodna šola“ je god slovenskih apostolov še posebno slovesno obhajala. Nad predvečer je bilo dvorišče z lampijoni razsvetljeno in narodne pesmi so se razlegale po zraku. Na god se je služila z blagoslovom sveta maša v predmestni župnijski cerkvi sv. Ruperta, potem je sledila majhna slavnost v šolski telovadnici z deklamacijami in predstavo šaloigre „Kovač“. Konečno so se otroci pogostili s kruhom in medicom.

St. Štefan pri Velikovcu. Shod, katerega je naša podružnica sv. Cirila in Metoda za Velikovec in okolico v nedeljo dne 30. rožnika t. l. v tukajšnji Likebovi gostilni napravila, se je prav dobro obnesel. Udeležba je bila sicer slabša kakor lansko leto, sosebno Št. Rupertčanov smo pogrešali, vendar je bilo gotovo nad sto udeležencev. Posebno nas je razveselil poset članov slovenskega izobraževalnega društva na Rudi, ki so se semkaj na z narodnimi zastavami okinčanim vozu pripeljali. Slava jim! G. Ebner govoril je prav zanimivo o razširjanju in o zopetnem odpravljanju luteranizma med Slovenci. Sosebno je povdarjal, da je Lutrova kriva vera med nami sicer veliko zmote napravila, vendar je imela to koristno posledico, da je vzbudila slovensko književnost. G. Dobrovč govori nato jako obširno o suženstvu. Sužnji so bili prvotno kakor blago, brezpravni, kdor jih je umoril, ni zapadel nobeni kazni, posebno slabo je bilo stanje sužnov pri starih Rimljanih, kateri so s trupli umorjenih sužnov celo krmili ribe. Polagoma so se vendar razmere za sužnje zboljšale. Cesarja Hadrijana in Antonina sta dala postave, da ne smejo se sužnji umoriti, da smejo družine tvoriti. Posebno se je krščanstvo za sužnje potegovalo. Cesar Konstantin Veliki je prepovedal, da se sužnji ne smejo obsoditi v smrt na križu. V 17. stoletju si je posebne zasluge stekel blaženi Peter Klaver, apostol zamorcev, ki je nad 300.000 zamorskih sužnjev oprostil. V pretečenem stoletju so se posebno Angleži in Amerikanci za odpravo suženstva trudili, ki je bilo končno l. 1871 povsod odpravljeno. G. Poljanec je jako poljudno popisal napade krutih Turkov na Koroško. Jako živo je razkladal ogromno škodo, ki so jo Turki pri nas napravili. Tega neizmerne gorja je bil kriv koroški izdajica Cvitar, ki je onim strašnim sovražnikom kazal pot v našo deželo. G. župnik Treiber poroča končno še o stanju „Narodne šole“ in pozivlje zborovalce, naj družbo sv. Cirila in Metoda z vsemi močmi podpirajo, sosebno z naročevanjem vžigalic in kave. Dosedanji odbor se je vnovič potrdil, zastopnikom za glavno skupščino sta se izvolila gg. Treiber in Dobrovč, udnine se je nabralo 74 kron 60 beličev. Shod se je vršil večinoma mirno, le proti konci so nas motili došli moderni Cvitarji voyberski požarni brambovi, ki so v sosedni Mežnarjevi gostilni glasno prepevali nemške pesmi in hajlali. Od teh doslednih naših nasprotnikov ni bilo drugega pričakovati. Končno se moramo še hvaležno spominjati tamburašev iz Dobrlvasi, ki so vesčas neutrudljivo tamburali in tako bivstveno pripo-

mgli, da se je shod tako dobro obnesel. Bog jih živi!

Žitaravas. Dasi je Žitaravas okoli in okoli obdana z gorami in z malimi in večjimi griči, tako da pri nas ni posebnega razgleda, našli smo vendar na predvečer slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda okoli 20 kresov. Vmes pa so švigale rakete in pokali so topiči, da je bilo kaj veselo vse to gledati in opazovati. Katoliški Slovenec se je zbudil iz spanja tudi pri nas, on gre na dan, on hoče biti na svoji zemlji svoj gospodar in ne več podlaga tujčevi peti. Štajerčijanci so se prestrašeni poskrili po svojih brlogih. Morda so jim veselo goreči kresovi zbudili vest, da je tudi njih vse zibala krščanska in slovenska mati, katero so tako sramotno zatajili.

Iz Podjunske doline. Veliko nemških besed smo v zadnjem času slišali, veliko navdušenih člankov čitali v „Miru“. Svojo zmago, tako se je čitalo, moramo izrabiti do zadnjega. Gorje zmagovalcu, ako se po zmagi vleže k počitku in prepusti sovražniku, da zopet zbere svoje moči in ponovno napade počivajočega, ko se ga ta najmanj nadeja. Ljudstvo potrebuje poleg vsakdanje telesne tudi vsakdanje dušne hrane. Zato pa ven med ljudstvo izobraženci, brez razlike stanu in poklica i. t. d. V vsaki številki pozivlja „Mir“: Naročajte edini koroški slovenski list „Mir“! „Medice, cura te ipsis!“ „Mir“, poboljšaj se. Odpravi tistega polža, ki te zdaj razvaža po slovenski deželi in vpreži zopet iskrega vranca, ki je tebe razvažal pred volitvami. Pred volitvami dospel si redno v naše kraje v soboto, z veseljem je tebe čitalo v nedeljo ljudstvo, a zdaj po volitvah moramo pa biti veseli, če priležeš v torek ali sredo. Med tednom kmet nima časa v senci sedeti in tebe prebirati in tako moraš neprebran romati v kot. Uči se od tvojega nasprotnika, kateri z mrzlično natančnostjo prihaja določeni dan. Ako hočeš dragi „Mir“, imeti veliko prijateljev, drži najprej sam prijateljsko zvestobo. To sem hotel povedati tebi. Pa brez zamere. — Pripomba uredništva: Od večih strani nam posebno v zadnjem času prihajajo enake pritožbe, da naš list prihaja jako neredno. Nekateri naročniki ga dobe v soboto, drugi šele v nedeljo, a vendar se odpošlje list ves skupaj iz Ljubljane. Potemtakem bi moral biti list na vseh poštah v soboto zjutraj. Prosimo vse naročnike, da list vselej, ako ga ne dobijo pravočasno, v odprtem, ne-frankiranem pismu reklamirajo. Vsekako mora biti kriva na teh neredih pošta, ki vsakokrat ali zavleče ali poizgubi več pošiljatev našega lista.

Uršulinsko žensko učiteljsko v Celovcu naj se omenja tudi v „Miru“ in opozorijo nanj slovenski starši, pa ne samo zato, ker so prebile letos vse tri Slovenke 4. letnika zrelostni izpit z odliko. (gospice Roza Apihova iz Nov. Jičina, Angela Piskernikova iz Železne Kaple in Ana Černiceva iz Logevasi), ampak še bolj zato, ker je baš ta šola najpripravnější za tiste koroške slovenske deklice, katere žele postati učiteljice. V tej šoli se jim namreč ni bati, da bi jih kdo po strani gledal ali jim celo očital, da so „bin-diš“, marveč imajo celo priložnost, da se dobro naučijo materinega jezika, in to znanje jim daje po dovršeni šoli prednost pred drugimi, ko prosijo za učiteljsko mesto. V prihodnjem šolskem letu 1907/8 se bodo spet sprejemale deklice v pripravnico; dokazati morajo, da so dovršile z dobrim spričevalom ljudsko in meščansko šolo, da so telesno dovolj čvrste za učiteljski stan in da bodo v jeseni ali vsaj do 15. sušca 1908 l. izpolnile vsaj 14. leto. Oglasiti se jim je takoj ali do 14. septembra t. l. v uršulinskem samostanu v Celovcu.

Lekarnarja A. Thierryja balzam in centifolijsko mazilo. Posebno v vročem poletnem času in na potovanju izborna služita ti dve zanesljivi sredstvi. Ste v resnici prva pomoč v potrebi, ko se tako pogosto dogajajo slučajni oslabiljenja, vročnice, omotice, posebno pri ob času sadja in kumar tako pogostih slučajih kolike, krčev, slabe prebave, prehlajenja, posledic slabe pitne vode itd. Mazilo je nenadomestljivo pri vseh poškodbah, otiskah, udarcih, ranah itd. in obe sredstvi naj bi se vedno jemali v zadostni množini seboj. Ne kupujte drugih nič vrednih zdravil in naslovite vse naročbe na naslov: Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatina.

Društveno gibanje.

Družba sv. Cirila in Metoda opozarja tem potom vse narodnetvrdeke po širni domovini, da blagovolijo poslati svoje inserate za „Koledar družbe sv.

Cirila in Metoda“ vsaj do 3. avgusta družbeni pisarni.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šmihel in okolico napravi v nedeljo 29. julija t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni pri Šercarju svoj redni občni zbor po običajnem sporedu in domačo zabavo. K obilni udeležbi uljudno vabi

O d b o r.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani naznanja, da nekatere podružnice svojih izkazov o doneskiah za leto 1906 in poročilo o občnem zboru še do sedaj niso doposlale. Prosi se uljudno, da to nemudoma store, ker le na ta način bo mogoče družbini pisarni zglasnice za skupščino pravočasno odposlati.

Listnica uredništva.

S. d. Vidiva se v sredo, dne 21. malega srpana v št. Janžu ob dveh popoldne. Pridi točno!

Gospod I. Z., Trst: Za to številko nemogoče, pač pa za prihodnjo.

Gosp. I. H., Trst: List pošljemo. Za ono drugo pa mislim, da sva se pogovorila v St. Jakobu. Vsekako pa, da je gotovejše — da! Sicer ne bogve kako visoko, a vendar primerno.

Tiskarskega učenca,

ki bi imel veselje izučiti se za stavca, ali pa za tiskarja (strojevodjo), sina poštenih staršev, popolnoma zmožnega slovenskega in nemškega pismenega jezika, ki je z dobrim uspehom dovršil vsaj prvi razred latinske šole, realke ali dva razreda meščanske šole, sprejme pod običajnimi pogoji takoj, ali ob sklepu šolskega leta

tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Naznanilo.

Hranilnica in posojilnica v Velikovcu je upeljala amortizacijo posojil. Z obrestmi vred plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5¹/₂% izposojenega kapitala. Na ta način se izplača ves dolg v 47 in ¹/₂ leta.

Proda se posestvo, ki ob travniki, vrtom pri hiši in gozdom 22 oralov in leži tik glavne ceste iz Celovca proti Vetrinju. Več se izve pri posestniku hiš. št. 9. v Krotnji vasi, pošta Vetrinj na Koroškem.

DRVA, to je odpadke pri žaganju lesa, kupi, kolikor jih je dobiti. Ponudbe za kubični meter, postavljene v vagone dotičnega kolodvora državne železnice, sprejema PETER SKERBIC v Gorici (Primorsko), Via Dietro il Castello 8, II.

Kolomaz je dobiti
Karbolinej
Olje za stroje najceneje
Mast za usnje pri
Strešni klej
Strešni lak

Ferdinandu Schellander,

trgovcu z oljnatimi barvami, lakom in klejem v Celovcu, Šolske ulice št. 1.

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Peter Wernig,

c. kr. dvorni izdelovatelj orožja v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštalne prosto.

Dobro ohranjena železna žaga (Eisenvollgatter-Säge)

za razrezovanje celega hloda ob enem, se išče v nakup. Naslov kupca se izve pri upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Podobarska in pozlatarska delavnica

ZA

CERKVENA DELA

Janeza Goleš-a v Celovcu,

Paradeisergasse hiš. št. 20.

se uljudno priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v izdelovanje, prenovljenje in pozlačenje oltarjev, prižnic, božjih grobov, okvirjev, svetih podob in tabernakeljev po predpisu. — Za fino in trajno delo prevzame se popolno jamstvo.

Kos vsaki konkurenci.

Priznana najcenejša slovenska tvrdka na Koroškem.

Postavno zavarovano! Vsako ponarejanje kaznivo!

Edino pristen je Thierry-jev balzam

z zeleno znamko „redovnica“. Cena 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali 1 velika specialna steklenica s patent. zamaškom K 5.—

Thierry-jevo centifolijsko mazilo proti vsem še tako starim ranam, vnetjem, ranitvam, abscesom in oteklinami vseh vrst. Cena: 2 lončka K 3-60 se pošlje le proti povzetju ali denar naprej.

Obe domači sredstvi sta povsod znani in slovita kot najboljši.

Naročila se naslavljajo na:
Lekarnar **A. Thierry** v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Brošura s tisoči originalnih pisem gratis in franco. V zalogi v skoro vseh večjih lekarnah in medicinskih drogerijah.

Steckenpferd- Lilijsko mlečno milo

izdelek

Bergmanna in dr., Draždane in Dečin ob L.,

je in ostane, kakor kažejo vsak dan prihajajoča priznanja, najboljšo učinkujočo lečilno milo za pegavost ter pridobitev in ohranitev nežne, mehke kože in rožičaste polti. — Dobiva se komad po 80 vinarjev v vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah, trgovinah z milom in brivnicah.

Vsem, ki se čutijo opešane in oslabele,

so nervozni in brez energije, daje
Sanatogen

nov življenski pogum in življensko moč. Več kot 5000 profesorjev ga sijajno priporoča. Dobiva se v lekarnah in drogerijah. Brošurice razpošilja zastoj in poštine prosto Bauer & Cie. Berlin SW 48, in glavno zastopstvo

G. Brady, Dunaj I.

Prva največja tvrdka te stroke

priporoča svoje modno in manufakturno blagó po cenah brez konkurence na drobno in na debelo.

Vsi uslužbenci znajo slovenski.

Anton Renko,

lastnik trgovine.

Celovec, Novi trg, vogel Kramarjeve ulice, pri „detelji“ (Kleeblattl.)

Kupujte PARAMENTE

le pri tvrdki

JOS. NEŠKUDLA

protokoliranem velezavodu za izdelovanje cerkvene oprave

v OLOMUCU.

Dobavlja paramente 20% cenejše od vsake avstrijske tvrdke. Dobavitelj Njene c. in kr. Visokosti nadvojvodinje Izabele na Dunaju in 16 stolnih kapiteljskih cerkev v Avstriji in na Ogrskem.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta št. 19. (Medjatova hiša)

zavaruje

1. proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke;
2. proti prelomu zvonove, in
3. za življenje, oziroma doživetje, in proti nezgodam.

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!

Naslov za brzojavke: SPOROBANKA.

Telefon št. : 19-95.

Akcij. glavnica: K 10,000.000—

Vlog okoli K 66,000.000—

Ustredni banka českých sporitelů

(Osrednja banka českých hranilnic)

Podružnica v Trstu

Piazza del Ponteroso 3

(Centrala v Pragi, podružnice v Brnu, na Dunaju in v Lvovu). — Blagajniški prostori in menjalnica v pritličju. — Bančni urad v I. nadstropju,

je začela redno poslovati

1. julija 1907.

ter se peča v smislu svojih pravil z bančnim in denarnim trgovanjem vseh vrst.

Sprejema vloge na knjižice in blagajniške nakaznice po $4\frac{1}{4}\%$ — $4\frac{1}{2}\%$, na tekoči in žirovni račun glede na odpovedni rok po $4\frac{1}{4}\%$ in $4\frac{1}{2}\%$. (Dohodninski davek iz vložnih knjižic in blagajniških nakaznic plačuje banka sama).

Menice eskontuje samo denarnim zavodom.

Kupuje in prodaja pod vgodnimi pogoji pri svoji blagajni in na tržaški, dunajski in praški borzi vrednostne papirje (rente, prioritete, obligacije, srečke, delnice itd.), izvršuje inkasa vseh vrst, sprejema vrednostne papirje v shranbo in upravo, daje posojila na vrednostne papirje, izvršuje brezplačno vinkulacije in devinkulacije vrednostnih papirjev, daje posojila (komunalna) deželam, okrajem, občinam, vodnim društvom ter sploh korporacijam, ki imajo pravico pobirati doklade; na podlagi teh posojil izdaja 4% pupilarno varne bančne obligacije, s katerimi se smejo zalagati sirotinske in fideikomisne glavnice, ustanove, trgovske, službene, vojaško-poročne in carinske kavcije itd.; preskrbuje in vlaga vadije in kavcije vseh vrst; izvršuje prenos valut pri konverzijah zemljeknjižnih dolgov; daje brezplačno informacije in nasvete glede bančnih transakcij, posebno glede nalaganja glavnice.

Na vsa vprašanja radevolje odgovarja

ravnateljstvo.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcij. kapital K 2,000.000.

Denarne vloge obrestujemo po

 $4\frac{1}{2}\%$

od dne vloge do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnica v Spljetu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplačevanje po K 8— za komad.

Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10— za komad.

Prodaja vsih vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kuran.